

"Bakkendag (the story continues)"

In het algemeen zijn bakkendagen belangrijk, maar de oranje bakkendag wel in het bijzonder. Deze zit al vrij snel vol en wordt slechts één keer per vier weken geleegd. Sinds het laatste bakkenechec zou je zeggen dat ik op m'n qui vive zou zijn. Gister, aan het begin van de avond, maakten m'n vrouw en ik nog grapjes over het wederom vergeten om de bak tijdig aan de weg te zetten. Ik had al één schoen uit, toen ze me adviseerde om de bak nu al aan de weg te zetten omdat ik m'n schoenen nog aan had. Ik trok echter ook m'n andere schoen uit en dacht bij mezelf dat ik dit later op de avond wel zou doen. Vanochtend werd ik wakker en werkte m'n vaste rituelen af. Toen ik een theezakje in de pedaalemmer wilde gooien kreeg ik een spreekwoordelijke klap in mijn gezicht en een stomp in de maag. Shit; de oranje bak.....??! Ik haastte me naar boven om "iets" aan te trekken en probeerde de blik van mijn vrouw te ontwijken. Ze had me echter door en zei alleen; "NIETTT....??! Nu had ik de vorige keer onze relatie ternauwernood weten te redden, maar dit kon weleens de druppel zijn die de oranje bak doet overlopen. Ik rende naar buiten en twijfelde. Zal ik eerst zonder bak de paar honderd meter lopen om te kijken of ze al geleegd zijn, of neem ik de bak alvast mee. Ik wilde namelijk voorkomen dat ik, net als de laatste keer, als een gegeselde Jezus met zijn kruis, door onze straat moest lopen met de overvolle bak. Ik besloot om toch maar de bak mee te nemen en liep snel, ondanks het lood in m'n schoenen naar de verzamelplaats. Bij de eerste bakken zag ik geen kop en ik werd bang. Toen ik een paar meter verder liep zag ik gelukkig wel een klep enigszins openstaan. Ik opende snel een bak en was blij. Nog vol en dus op tijd. Poehh, gelukkig! Vanochtend kwam ik een buurman tegen en vertelde hem het verhaal. Hij gaf aan dat hij gister aan het einde van de avond, tijdens het uitlaten van zijn hondje, zag dat onze bak nog niet aan de weg stond. Hij veronderstelde dat wij deze 's morgens vroeg zouden brengen. En zo geschiedde....

Vertrouwen

© januari 2019, rsjcom, BasicPublishing.nl